

Grund være udsat for at modtage en større Straf. Det er imidlertid slet ikke derom, det dreier sig, men Hovedtingen for mig er, at, naar vi saa meget som muligt søge at overføre den borgerlige Lovgivning paa Krigsmagten, søge at gjøre Stillingen saa lige som muligt for den Militære og den Civile, saa finder jeg, at det er en brat Forffjel, naar enhver Borger i Staten, saa længe han er Borger, har Ret til at faae sit Mellemværende med enhver anden Borger undersøgt ved Domstolene, men dette opgives, naar han bliver Militær. Og jeg kan ikke indse, at Bestemmelsen i § 131, som den ærede Minister henviste til, egentlig har nogen Forbindelse dermed; thi her er jo ikke Tale om, at det er en Uberettiget, der ikkender en Straf, men den Paagældende er jo berettiget til at ikkende Straf. Naar en Militær bliver ikkendt en saadan Straf, ser jeg ikke, at der er nogensomhelst Mulighed for, at han kan faae en Forandring deri, ja, han kan ikke en Gang tale derom. Er Manden i en borgerlig Stilling, er der derimod mange Maader at komme til sin Ret paa og faae sin Foresatte tilrettevist, f. Ex. igjennem Pressen; men det kan Soldaten ikke. Jeg ser virkelig ikke rettere, end at den menige Krigsmand, som af sin Foresatte idømmes en Straf efter § 199, er aldeles værgeløs og umyndig, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor det skal være Tilfældet i Fredstid. I Krigstid bryder jeg mig ikke det Ringeste derom, saa maa Folk underkaste sig saa mange Besværligheder og saa meget Andet; der vil jeg derfor ikke paastaa, at der skal gjøres megen Ophævelse for en Ubetydelighed. Men Forholdet er et ganske andet, naar de Militære gaa rolig og jevnt i Garnisonen. Vi vide, at de Militære ere meget opmærksomme paa, hvad vi Andre i daglig Tale kalde Smaapillerier, og jeg skulde tage meget fejl, om det ikke netop er saadanne Ting, der hyppigst foraarsage disse Smaastraffe, og om det ikke netop er disse Smaapillerier, som ere de mest anstødelige for de Bærnepligtige. Vi have efter min Erfaring gjort en meget god og glædelig Fremgang, siden Hærloven udkom. Der er ikke Faa af Ungdommen, og det er netop dem, som jeg vil betegne som den bedste Del af Ungdommen, der sætte en Væ-

i og Pris paa at opfylde deres Bærnepligt; men det er sikkert, at det netop er den Slags Menneffer, der allerførst fornærmes ved disse Smaapillerier og disse Smaabestemmelser, som de ingen Ulempe føle af hjemme; og derfor siger jeg, at man maa afværge det, som jeg anser for noget meget Stort, at netop de bedste Folk skulle være udsatte for at blive besværede — jeg vil ikke sige, at de blive det, men allerede det, at der er en Mulighed derfor, og at de saa ere affaarne derfra, er nok for de Folk. Og, naar der ikke er anden Grund til at forlade den nuværende Ret, end at man siger, at man ikke vil have Tid til at anstille disse krigsretlige Undersøgelser, saa synes jeg ikke, at der kan være Tale derom i Fredstid, naar Folk gaa i Garnisonen; og Folkene skulle nok, naar de ikke virkelig ere forurettede, vogte sig for at paakalde Krigsretten, thi deres Samvittighed slaar dem da strax. Det kunde aldrig falde en saadan Mand, som jeg tænker paa, ind at forlange Krigsret, naar han vidste med sig selv, at han var skyldig; men det vilde være ham en Gyn, naar han skulde blive ikkendt selv den ringeste Straf uforfkyldt og efter de Meldinger, der finde Sted fra Underkorporaler, Korporaler osv. til de Foresatte. Jeg mener, at der kan gives Tilfælde, hvor en menig Mand uforfkyldt kan blive ikkendt en saadan lille Straf, og det synes jeg, at vi ikke skulle udsætte os for uden den højeste Nødvendighed.

Krigsministeren: Naar den ærede Landstingsmand brugte saadanne Udtryk som, at det forekom ham, at efter disse Bestemmelser vilde den menige Krigsmand komme til at staa saa godt som værgeløs og være saa godt som umyndig, maa jeg paa det Bestemteste modsigte Rigtigheden deraf. Han vil altid kunne klage over sine Foresatte, og der er i § 131, som jeg paaberaabte mig for, givet ham en stor Beskyttelse. Den ærede Landstingsmand mente, at denne Paragraf egentlig ikke passede paa de Tilfælde, som han havde for Die, idet der i dem kun var Tale om uberettiget paalagt Straf. Jeg oplæste hele Paragrafen, som omfatter alle de forskellige Tilfælde, der kan være Tale om, den